

## ת"פ 35227/05/17 - מדינת ישראל נגד דוד טבצ'ינקוב

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 35227-05-17 מדינת ישראל נ' טבצ'ינקוב(עציר)

בפני  
המאשימה

כבוד השופט אבי לוי  
מדינת ישראל

נגד

הנאשם  
דוד טבצ'ינקוב (עציר)

### גזר דין

### כללי

ביום 7 במאי 2017 בשעת צהריים נהג הנאשם בתיק זה, דוד טבצ'ינקוב, באופנוע מסוג קואנג יאנג טיו כשהוא **נושא ומוביל עמו בתוך תא המטען תת-מקלע מאולתר שבתוכו מחסנית**. לפניי, הודה הנאשם בביצוע עבירה זו, בניגוד לסעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") והוא הורשע בה.

### ממצאי שירות המבחן

לאחר הרשעתו, התבקש שירות המבחן לנפק תסקיר בעניינו של הנאשם. להלן יובאו עיקרי ממצאיו:

הנאשם הוא כבן 20, רווק, יליד הארץ. טרם מעצרו הוא התגורר בבית הוריו ועבד בחלוקת עיתונים. אביו נכה בשיעור 100% בשל עיוורון ובעיות תפקודיות נוספות; אימו גמלאית. הנאשם גדל בשכונה בעלת מאפיינים שוליים ועברייניים ובמשפחה שהתמודדה עם קשיים כלכליים משמעותיים. כבר בגיל 15½ נהלו נגדו הליכים פליליים. בחלופת-מעצר בה שהה במסגרת הליכים פליליים שנהלו בעניינו הפגין התנהגות אלימה והושב למעצר מאחורי סורג ובריח. הוא ריצה 9 חודשי מאסר על רקע מעורבותו באלימות-רחוב; במהלך ריצוי המאסר חבר לאוכלוסייה עבריינית ושולית; לאחר סיום ריצוי מאסרו הוא שולב במרכז לקידום נוער והשלים בו 12 שנות-לימוד עם בגרות חלקית ובמקביל עבד בעבודות מזדמנות. הוא אף ניסה להקים עסק עצמאי להשכרת כלי-רכב ונקלע לחובות. מגיל 16 החל לצרוך גראס וחשיש על-מנת להקל על כאבים כרוניים.

צוין, כי הנאשם הורשע בבית-משפט בחיפה ב-26.6.13 בעבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם, איומים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וגניבה**. בגין אלו הוטלו עליו מאסר על תנאי, קנס והתחייבות להימנע מעבירה. בו-ביום, במסגרת צירוף, הורשע בעבירות של **הטרדת עד, שוד מזוין פציעה כשהעבריין מזוין והטרדת עד בנסיבות מחמירות**. נגזר עליו מאסר בפועל למשך 12 חודשים ומאסרים על-תנאי למשך 3 שנים ופיצוי לנפגע בסך 4,000 ₪. בפני שירות המבחן נטל הנאשם אחריות חלקית ופורמלית על מעשה העבירה והביע חרטה. הוא טען, כי תוך כדי ביצוע עבודתו כמחלק עיתונים מצא תיק ובעזרתו סחב את העיתונים. רק כשהגיע הביתה הבחין בנשק, המצוי בתיק. הוא חשש להסגירו לידי המשטרה לנוכח עברו הפלילי; לפיכך התייעץ בחבר, אשר הציע לו למסור את הנשק למשטרה בעצמו. לטענתו, כלי-הנשק אינו שלו והוא אינו יודע לומר מניין הגיע. השירות התרשם שהנאשם מתייחס באורח שטחי לנסיבות הגעת הנשק והחזקתו, מתאר את מעורבותו בעבירה בצמצום ומתקשה לקחת אחריות על העבירה מתוך

**חשש להשלכותיה.** השירות ציין התרשמותו, שלפיה הנאשם ביצע את העבירה באורח מתוכנן מתוך ידיעה שקיים איסור בהחזקת נשק ולא פנה להשיבו לרשויות החוק מתוך חשש להיות מואשם בעבירה חמורה כגון רצח והעדיף, כדבריו למסרו לאחר.

שירות המבחן התרשם שהנאשם גדל בסביבה עבריינית ורכש בה דפוסי התנהגות אנטי-סוציאליים ונטייה ליצור קשרים חברתיים לא-מיטיבים. עוד התרשם השירות **שסנקציות עונשיות קודמות לא הפחיתו הסיכון להישנות מעורבות בעבירות.** עם זאת, חרף קשייו להסתגל למסגרות, סיים 12 שנות-לימוד עם בגרות חלקית וציין שהוא מעוניין לערוך שינוי בהתנהלותו ולסגל לעצמו אורח חיים נורמטיבי.

לנוכח התרשמות השירות מנטילת אחריות חלקית ובשל חומרת העבירה והסיכון הטמון בה לצד מעורבותו בעבירות אלימות בעבר, ציין כי **אין באפשרותו להמליץ על מסגרת טיפולית אשר תפחית את הסיכון להישנות העבירות.** הומלץ אפוא על **ענישה הרתעתית בין כתלי הכלא, אשר עשויה לחדד עבורו את אחריותו למעשיו.** הומלץ כי במסגרת הכליאה הוא יופנה לטיפול בתחום אלימות ושליטה בדחפים.

### ראיות ההגנה

הסנגור הגיש תעודה מטעם משרד החינוך אשר לימדה שהנאשם השלים 10 שנות-לימודים במסגרת תוכנית היל"ה ובה גיליון ציונים שלפיו הנאשם השלים בגרות חלקית במסגרת התוכנית הנ"ל.

### טיעוני הצדדים

#### התביעה

בא-כוחה המלומד של התביעה, עו"ד סלאמה הדגיש בטיעונו את ההשלכות הרות-האסון של עבירות הנשק ואת הסיכון הגלום בהן; הוא ציין, כי ההחמרה המקובלת בכגון דא נובעת מהיות העבירות כאלו טומנות בחובן פוטנציאל למסוכנות רבה ומכך שאין לדעת מתי תתממש ובאיזו עוצמה ומה יהיה מספר החפים מפשע שייפגעו עקב כך. ב"כ התביעה ציין, כי לעיתים נשק בלתי-מורשה מגיע לידי ידיום עברייניות העושות בו שימוש כדי לפגוע באחרים. הוא עמד על הערך החברתי הנפגע כאן - הבטחת שלום הציבור והגנה על חיי-אדם. לנוכח מדיניות הענישה המחמירה הנוהגת ולנוכח נסיבותיו של המעשה: חלקו של הנאשם בו והנזק הטמון בו המליץ ב"כ התביעה על מתחם ענישה הולם הנע בין שנתיים ומחצה של מאסר בפועל ועד חמש שנות מאסר בפועל.

לאחר עיון בנסיבותיו האישיות של הנאשם המליץ ב"כ התביעה להטיל על הנאשם עונש מאסר בהתאם למתחם הנ"ל לצד עונש מאסר על תנאי וקנס. הוא אף עתר, בהמשך לבקשה בכתב-האישום (בהתאם לסעיפים 32 ו-39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש [נוסח חדש] התשכ"ט-1969), שאורה על חילוט האופנוע, אשר שימש את הנאשם בביצוע העבירה.

#### ההגנה

עו"ד אביב מזרחי, סנגורו המלומד של הנאשם עמד בטיעונו על כך, שלדעתו, עבירתו של מרשו מצויה ברף הנמוך בקשת הרחבה של עבירות הנשק, בהתחשב בכך שלא נתפסו ברשותו כדורים וכן בהתחשב בכך שהסיכון הפוטנציאלי הטמון במעשיו היה רחוק מלהתממש. הסנגור המלומד הפנה אל שורה של פסקי-דין, שבהם הוטלו עונשי מאסר קצרים

לריצוי בכליאה או בעבודות שירות במקרים שבהם הורשעו נאשמים בעבירות של נשיאת כלי-נשק. הוא הדגיש, שבמקרים שהציג, ובהם הוטלו עונשים לריצוי מאחורי סורג ובריח נלוו להחזקת הנשק ונשיאתו עבירות נלוות חמורות, כגון ביצוע ירי וגרימת נזק לרכוש, או כאשר מדובר היה בנשיאה של יותר מכלי-נשק אחד בלויית תחמושת חיה.

הסנגור סקר את הנסיבות הקשורות בביצוע עבירתו של הנאשם והדגיש: אין ראיות לכך שמדובר בעבירה מתוכננת; לא נגרם כל נזק כתוצאה ממנה; ובהעדר תחמושת גם לא היה סיכון ממשי הנובע מהמעשה.

לאור כל אלו הציע הסנגור המלומד מתחם ענישה הנע בין שמונה חודשי מאסר לבין שנת מאסר לריצוי בפועל.

הסנגור סקר את נסיבותיו האישיות של הנאשם וסבר, שראוי במקרה זה להימנע מלהטיל עונש החורג לחומרה מתחתית מתחם העונש ההולם; מרשו הוא בגדר 'בגיר-צעיר', העלול לחוות נזקים פסיכולוגיים ממשיים וארוכי טווח פועל יוצא של ריצוי מאסר מאחורי סורג ובריח. מאסר שכזה אף עלול לפגוע בסיכויי השיקום וביכולת להפריד ממעגל הפשיעה. עוד עמד הסנגור על נסיבות חייו הקשות של הנאשם, על כך שהוא בן-יחיד להוריו, מי שגדל בשכונה קשה אשר השפיעה עליו השפעה שלילית, על מצבו הרפואי הקשה של אביו (אשר היה מאושפז במחלקה לטיפול נמרץ בשעת השמעת הטיעונים); על המצב הכלכלי הקשה של המשפחה ועל כך שהנאשם סיע להוריו כלכלית. הסנגור עמד על פגיעתו הקשה של עונש חמור על משפחתו של הנאשם ועליו-עצמו; הוא אף התייחס לכך, שהנאשם הודה במיחוס לו ובכך חסך זמן שיפוטי ניכר. בהתייחס לעברו הפלילי של הנאשם ציין הסנגור שההרשעות היו כשהיה נער כבן 15 ומאז הורשע חלפו 4 שנים שבמהלכן לא נרשמו לחובתו הרשעות נוספות.

עוד עמד הסנגור על כך שאחרי ריצוי המאסר השלים הנאשם את לימודיו התיכוניים במסגרת פרויקט 'היל"ה', עבד למחייתו והחזיק במספר עבודות. לפיכך, סבר הסנגור שראוי שהעונש המוטל ישיק לתחתית מתחם הענישה.

הסנגור עתר לכך שאדחה את המלצות שירות המבחן לאור אי-דיוקים שנפלו בתסקיר: הנאשם נטל, לפי הנתען אחריות מלאה ולא חלקית על מעשיו, הביע חרטה אותנטית והביע רצון לפתיחת דף חדש המוביל לשיקום מלא אשר יהפוך אותו לאדם מועיל ונורמטיבי בחברה. גילו הצעיר של הנאשם הצדיק, לדעת הסנגור, התייחסות משקמת יותר מצד שירות המבחן ולא המלצה על הטלת עונש מאסר, הצפוי לפגוע בסיכויי השיקום. על כל פנים, מזכיר הסנגור שביהמ"ש מוסמך לחרוג ממתחם הענישה לקולה מטעמים של שיקום (סעיף 40ד(א) לחוק העונשין).

עוד עתר הסנגור שאמנע מהטלת קנס בהתחשב במצבו הכלכלי הקשה ובמצבה של משפחתו וכן כי אמנע מחילוט אופנועו, המשמש אותו בפרנסתו.

## **דברו האחרון של הנאשם**

הנאשם הדגיש שהוא מתחרט על מעשיו ומוכן לשאת בגינם באחריות מלאה. הוא ציין לפניי את רצונו להשתקם, לזנוח את עולם העבריינות ולהתחיל חיים חדשים, בעיר אחרת. הנאשם הדגיש את מצבם הכלכלי הקשה של הוריו ורצונו, כנגזרת מכך, להוות עבורם משענת כלכלית. בנוסף, התייחס הנאשם למצבו הרפואי הנוכחי של אביו השוהה במחלקת טיפול נמרץ. לשאלתי השיב, כי הוא ניסה להתגייס לצבא אך פוטר מהשירות עקב מצבו הרפואי ולא על בסיס "אי התאמה". בהתייחסו לנסיבות ביצוע העבירה, הנאשם ציין כי במסגרת חלוקת עיתונים, בשעות הקטנות של הלילה, הוא מצא את הנשק אך חשש למוסרו בעצמו למשטרה. לדבריו, הוא נתפס עת ניסה להפקיד את הנשק בידי חברו, על מנת שזה האחרון הוא שימסור את הנשק למשטרת ישראל.

## דין והכרעה

דינו של הנאשם שלפניי איננו פשוט לגזירה.

לא יכול להיות חולק על חומרת העבירה שבה הורשע (הובלת תת-מקלע חמוש במחסנית); העבירה בוצעה בידי בחור צעיר כבן 20 שנים, אשר הודה במעשה והביע חרטה. דא עקא, אי-אפשר להתעלם מכך, שאותו נאשם נדון פעמיים בעברו בפני בית-המשפט לנוער בגין מעורבות בעבירות פליליות חמורות (הפעלת אלימות והשמעת איומים, הפרעה לשוטר, גניבה, שוד מזוין והטרדת עד) ואף ריצה בגין אלו, (באורח חריג בפני הערכאה הדנה ככלל בעניינים של בני-נוער) מאסר בפועל לתקופה ארוכה בת 12 חודשים. אמנם, העבירות הללו נעברו זה מכבר, והנאשם נדון בגינן כבר בשנת 2013, דהיינו לפני כ-4 שנים, דא עקא, שאין ניתן להתעלם מהן. נתון נוסף, שהוא בעל חשיבות קריטית בכל הנוגע להתאמת עונש לנאשם הוא התרשמות שירות המבחן בדבר נטילת אחריות **חלקית** מצדו והעדר המלצה על מסגרת טיפולית כלשהי עבורו אלא דווקא המלצה על ענישה **הרתעתית** בין כתלי הכלא, שבמסגרתה יופנה לטיפול בתחום האלימות והשליטה בדחפים.

המחוקק שם בידינו כלים לשקלל את מכלול הנתונים הללו בבואנו לגזור עונש במסגרת סימן א'1 לפרק ו' בחוק העונשין שעניינו "הבניית שיקול-הדעת השיפוטי בענישה".

תחילה, ובהתאם לעקרון המנחה בענישה, הוא עקרון ההלימה (ראו סעיף 40ב לחוק העונשין), עליי לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם מתוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין)). **הערכים החברתיים**, אשר נפגעו כתוצאה ממעשהו של הנאשם היו אלו - שלום הציבור, העלול להיפגע קשות כתוצאה מהתגלגלותו של נשק אוטומטי לידיים עברייניות או חבלניות; הסדר הציבורי והצורך הכללי להגן על חיי-אדם ושלמות גופו. עמדה על כך כב' השופטת ארבל ב- ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (ניתן ביום 19.01.14), בצינה כדלהלן:

"..עבירות המבוצעות בנשק - לרבות רכישה, החזקה ונשיאת נשק - טומנות בחובן פוטנציאל סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור וביטחונו. החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעילות עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חייהם של אזרחים תמימים. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על-ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין - גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוע של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד..".

מידת הפגיעה בערכים הללו הניבטת ממעשה של נשיאת כלי-נשק אוטומטי (חמוש במחסנית) היא ממשית ומשמעותית. **מובן, כי הנזק הפוטנציאלי הטמון בנשק אוטומטי הוא רב יותר מזה הנשקף מנשק שאיננו אוטומטי.**

בית-המשפט העליון קבע מדיניות ענישה מחמירה במה שנוגע לעבירות מסוג זה בנסיבותיה. עמד על כך כב' השופט י' עמית ב- ע"פ 2398/14 **אלהזייל נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 8.7.14), בצינו כדלהלן:

"..אחזור ואדגיש את מדיניות ההחמרה בעבירות נשק, שבאה לידי ביטוי בשורה ארוכה של פסקי דין של בית משפט זה בשנים האחרונות (ראו, לדוגמה, ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' עבד אלכרים סלימאן (19.1.2014)). לזמינות הבלתי נסבלת של נשק חם בידי מי שאינם

מורשים לכך, יש פוטנציאל לשמש ל"חיסול חשבונות" ול"פתרון סכסוכים" כמו-גם לעבירות חמורות נוספות. המציאות בארצנו מוכיחה כי הקליישה אודות האקדח במערכה הראשונה אינה מדוייקת, באשר לעיתים מזומנות האקדח אינו ממתין עד למערכה האחרונה ויורה עוד קודם לכן. מכאן, שבעבירות כגון דא, גם לשיקולי ההרתעה משקל של ממש".

וראו גם:

"דרך המלך בכגון דא, בסופו של יום, צריכה להיות ככלל מאסר מאחורי סורג ובריה, וזאת בראש וראשונה להרתעת היחיד והרבים; אורך התקופה כרוך כמובן בנסיבות הספציפיות של העושה והמעשה. אכן, ערים אנו לכך שלאדם בעל רקע נורמטיבי, וכזה הוא המערער, שהות במאסר אינה קלה כל עיקר, ובהיותו במעצר חוה מקצת הטעם. אך נשק הוא נשק הוא נשק, ובנסיבות הישראליות נשק בידיים לא מורשות עלול להתגלגל למקום לא טוב, וכדברי האומר "מחזה שבמערכתו הראשונה נראה אקדח, עשוי האקדח לירות במערכה האחרונה;...". (ע"פ 5220/09 **עוואודה נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 30.12.09).

על מנת לשרטט כדבעי את מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם, עיינתי בפסיקה רחבה העוסקת בעבירה שעניינה נשיאה והובלת נשק (ותחמושת) ללא רשות כדין. אציין את המובן מאליו, מדיניות הענישה הנהוגה במקרים אלו הינה מגוונת ותלויה בנסיבותיו של מקרה לגופו - "כבכל עבירה, גם בעבירות נשק קיים מדרג של חומרה, ושומה על בית המשפט להביאו בחשבון בבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם" (ע"פ 9702/16 **אלוליאיה נ' מדינת ישראל**, פסקה 8, ניתן ביום 13.9.17).

כך למשל, בפרשה שנדונה במסגרת ע"פ 2892/13 **מוחמד עודתאללה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 29.9.13) דחה בית המשפט העליון ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת, במסגרתו הושת על המערער **עונש מאסר בן 21 חודשים לריצוי בפועל**. עונש זה הוטל על המערער בגין ביצוען של עבירות שעניינן **נשיאה והובלה של נשק** שלא כדין לפי סעיף 144(ב) רישא; **והסתייעות ברכב לביצוע פשע** לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה. עובדות מקרה זה לימדו, כי המערער נהג בנצרת ברכב מסוג מאזדה כשהוא מוביל את האקדח (הטעון במחסנית ריקה מכדורים) מוסתר תחת השטיחון שמתחת לכסא הנהג ברכב. יחד עם המערער ברכב היה אדם נוסף. משהבחין המערער בחסימה משטרתית, סטה מנתיבו לדרך ללא מוצא ועצר את הרכב. השוטרים הגיעו לרכבו של המערער ומצאו את האקדח. בתום החיפוש, המערער והאדם הנוסף נעצרו והובלו לתחנת המשטרה.

בפרשה שנדונה במסגרת ע"פ 4329/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 25.10.10), דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת, במסגרתו הושת על המערער (הנעדר עבר פלילי) **עונש מאסר בן 20 חודשים לריצוי בפועל**. עונש זה הוטל על המערער בגין ביצוען, על יסוד הודאתו, של עבירות שעניינן **החזקת נשק ונשיאתו** שלא כדין לפי סעיפים 144(א) ו-144(ב) לחוק העונשין. עובדות המקרה לימדו, כי בעת שנהג ברכב שבבעלותו, נמצא המערער מחזיק **באקדח טעון בתחמושת במצב נצור, מבלי שהיה מורשה לכך**.

בפרשה שנדונה במסגרת ע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 21.02.12), דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת, במסגרתו הושת על המערער **עונש מאסר בן 24 חודשים לריצוי בפועל**. עונש זה הוטל על המערער בגין ביצוען, על פי הודאתו, של עבירות שעניינן **נשיאת והובלת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע**. עובדות המקרה לימדו, כי המערער נסע ברכבו, לאחר שהסליק בו אקדח, מחסנית טעונה בכדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ וקופסאות עם כדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ. האקדח והתחמושת נתפסו בחיפוש שגרתי שביצעה

המשטרה ברכב.

בפרשה נוספת שנדונה במסגרת ע"פ 3877/16 **פאדי ג'באלי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 17.11.16), דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, במסגרתו הושת על המערער (**בעל עבר פלילי מכביד**) **עונש מאסר בן 34 חודשים לריצוי בפועל**. עונש זה הוטל על המערער בגין ביצועה, על פי הודאתו, של עבירה שעניינה **נשיאת נשק** לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין. עובדות המקרה לימדו, כי בין המערער לבין קרוב משפחתו התגלע סכסוך. על רקע זה, השניים קבעו להיפגש בעיר טייבה לשם יישוב הסכסוך. המערער נסע ברכבו למקום המפגש יחד עם קרוב משפחתו ר' ג' (קטין) כשהוא נושא עמו ברכב אקדח טעון במחסנית שהכילה 14 כדורים. כאן המקום לציין כי סוג כלי הנשק היה אקדח מסוג "גלוק", אשר נגנב חודשים אחדים קודם לכן בהתפרצות לדירה בהוד השרון. כשהגיעו למקום המפגש, עצר המערער סמוך לרכב שבו ישבו קרובי משפחתו. הוא החביא את האקדח במכנסיו והתקרב יחד עם הקטין אל הרכב. באותו שלב הגיעו למקום שוטרים שהורו למערער ולקטין להרים ידיים, אך המערער כרע לכיוון הרצפה והשליך את האקדח מאחורי גבו. בית המשפט העליון דחה כאמור את הערעור. צוין, כי על אף גילו הצעיר למערער עבר פלילי מכביד ביותר ואת העבירה ביצע שבועות ספורים בלבד לאחר שסיים לרצות עונש מאסר ארוך.

במסגרת תיק פלילי 9111-02-15 **מדינת ישראל נ' חסרמה** (ניתן ביום 20.9.15) גזר בית המשפט המחוזי בחיפה על הנאשם עונש מאסר בן **10 חודשים לריצוי בפועל** בגין ביצוען של שתי עבירות בנשק - האחת, לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין והשנייה לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין. עובדות המקרה בפרשה זו היו אלו: עת הגיעו שוטרים לסוכת אבלים של משפחת חסרמה, בכפר בענה, במטרה לעכב את יוסף חסרמה לחקירה, הבחין בהם הנאשם שהיה במתחם והחל במנוסה מהם כאשר הוא נושא ומחזיק **אקדח מסוג FN** ומחסנית עם 13 כדורים 9 מ"מ. במהלך המנוסה מהשוטרים זרק הנאשם את האקדח והמחסנית.

ראו בנוסף: ע"פ 2839/05 **עבד אל קאדר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 17.11.05); ת"פ (מחוזי חיפה) 37083-11-14 **מדינת ישראל נ' עיסאוי** (ניתן ביום 13.12.15); ת"פ (מחוזי תל אביב) **מדינת ישראל נ' יוסף עלו** (ניתן ביום 28.6.10).

### הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין)

נעבור לבחון את **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**: הובלת נשק באמצעות כלי-רכב היא מתוכננת, אלא אם הוכחו נסיבות מיוחדות המוכיחות אחרת; **הנאשם ביצע את העבירה לבדו והוא העבריין היחיד. כתוצאה מהמעשה עלול היה להיגרם נזק חמור**; משכלי הנשק נתפס לא נגרם כל נזק בפועל. **מניעיו של הנאשם בביצוע העבירה לא הובררו כלל**. שירות המבחן לא נתן אמון מלא בגרסתו והעריך שנטילת האחריות שלו היא חלקית בלבד. **הנאשם הבין את מעשיו, יכול היה וצריך היה להימנע מלבצעם**.

בהתחשב במכלול הנסיבות הללו, בערכים המוגנים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה המקובלת בכגון דא, **ראוי לקבוע מתחם ענישה הולם הנע בין 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל לבין 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל**, הכול לצד עונשים נלווים דוגמת מאסר-על-תנאי וקנס כספי.

### נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין)

משנקבע מתחם העונש ההולם הגיעה השעה למקם את העונש אותו ראוי להטיל על הנאשם בהתחשב בנסיבות שאינן

קשורות בביצוע העבירה, נסיבותיו האישיות.

הטלת מאסר ממושך תפגע בנאשם, לנוכח גילו הצעיר, מצבו המשפחתי הקשה, מצבו הכלכלי הקשה וניסיונו (לדבריו) לצאת את מעגל הפשע ולחיות חיים נורמטיביים הכוללים השלמת לימודים וכניסה למעגל התעסוקה. הטלת מאסר ממושך בוודאי תפגע במשפחתו. אביו מאושפז במצב קשה בשעת כתיבת שורות אלו; אמו שרויה במצב רפואי וכלכלי קשה; היא לבדה וזקוקה לנאשם כמסייע כלכלי; הנאשם נטל אחריות חלקית על מעשיו ועושה, לדבריו, מאמצים לשוב למוטב. הנאשם הודה באשמה במשפטו ובכך חסך זמן שיפוטי; נסיבות חייו לא פשוטות - הוא מגיע מרקע עברייני והוא נגרר בגיל צעיר לבצע עבירות אלימות ועבירות רכוש קשות. עברו הפלילי של הנאשם מכביד. גם אם הרשעותיו הקודמות מתייחסות לעבירות שעבר בהיותו קטין, אופיין החמור, היקפן ומשמעותן מחמירות מאוד.

לנוכח המכלול, וכן בשים לב להמלצת שירות המבחן, אשר לטעמי, מאיינת את האפשרות לסטות ממתחם הענישה מטעמי הרתעה, מצאתי לנכון לגזור לנאשם עונשים כדלקמן -

**(א) 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל מיום מעצרו;**

(ב) 12 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור במשך 3 שנים עבירה של החזקה נשיאה או הובלה בלתי-חוקית בנשק.

**(ג) נמנעתי מלהטיל על הנאשם קנס לנוכח מצבו הכלכלי הקשה ולנוכח חילוט אופנועו.**

(ד) אני נעתר לבקשת התביעה ומורה על **חילוט אופנועו של הנאשם**, מסוג קואנג יאנג טיו מ.ר. 90-766-30 לנוכח הסמכות הנתונה לי מכוח סעיפיו 32 ו-39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969. **הנאשם עשה שימוש באופנוע בביצוע העבירה ולא מצאתי טעם המצדיק הימנעות מהחילוט המבוקש.**

**אני מצטרף להמלצת שירות המבחן להפניית הנאשם לטיפול בתחום האלימות והשליטה בדחפים במהלך ריצוי מאסרו.**

**זכות ערעור כחוק.**

ניתן היום, י"א תשרי תשע"ח, 01 אוקטובר 2017.